

Published in **Florentin Smarandache și seducția polimorfismului. Analize, interpretări, cronici, articole, note și recenzii**, pp. 107-109. Editori: Al. Florin Țene, Andrușa R. Vătuu. Sibiu: Agora, 2017; 843 pages. ISBN 9781599735023. Also appeared in *Baricada*, București, anul IV, nr. 42 (197), 19 octombrie 1993.

Inchizitorul angelic

Geo Vasile

Cel mai recent volum publicat de Florentin Smarandache cuprinde trei piese, ce se adaugă la masivul dosar al autorului - victimă și acuzator, deopotrivă - al totalitarismului: *Formarea omului nou*, *O lume întoarsă pe dos*, *Patria de animale*.^{*} Dacă în "Jurnalul de emigrant" al tânărului nostru scriitor, rezident din 1990 în Phoenix (Arizona), tipărit de Editura craioveană Ajus, America este numită ca într-un *jeu de massacre* paradoxal "paradisul diavolului", cele trei piese au ambiția "revanșei" totale împotriva unui sistem diabolic de îndoctrinare, îndobitocire și tortură morală de care tocmai a/am scăpat.

"Formarea omului nou" are loc, evident, într-un sanatoriu, o stație-pilot condusă de DOCTOR și ASISTENT, unde este adus personajul Bonifacio; incomod d.p.d.v. social, deci vinovat, adică deosebit de sănătos și normal într-o comunitate de abrutizați pe calea făuririi omului nou, Bonifacio își dă seama că experimentul

* Florentin Smarandache: METAISTORIE (TEATRU). București: Editura Doris, 1993.

DOCTORULUI, fostul său prieten, nu se deosebește de inițiativele fasciste sau securiste de manipulare.

Spălarea creierului, abolirea rațiunii și a realului, a trecutului, a memoriei, a numelui și chiar a sexului. Toți pacienții se numesc Gheorghe și sunt programați să "trăiască" 50 de ani, atât cât pot lucra. Omul nou este sfârșitul ciclului de evoluție biologică, timpul însuși împietrește, devenind un "calm delirant". Dictatura necesară și nesfârșită nu mai generează surprize sau revolte; dresajul a fost atât de calificat și eficient, încât omul nou nu mai are ce face cu propria sa libertate.

Cât de actual ni se pare acest subtil paradox al lui Florentin Smarandache, omul și intelectualul ce-au refuzat organic să devină omul-masă, un număr într-o societate artificială, în care "haosul înflorește în interiorul ordinii pietrificate".

Bonifacio, acest alter-ego al autorului, îl acuză pe DOCTOR de genocid moral. Exercițiile de supunere, până la depersonalizare, făceau parte din nesfârșitul rețetar al mutilării sufletului.

Nu interesa nivelul de trai al indivizilor, ci nivelul de moarte prin inoculare ideologică. Omul nou trebuia să fie o arătare tipizată, o maimuță repetând demential cuvintele perfuzate.

Farsă imensă, de la cea populară până la înscenările macabre de avangardă, arde ca un foc exterminator cea mai sinistră utopie experimentală "pe suflet deschis".

Cuvintele par a fi vlăguite prin suprasolocitare. Florentin Smarandache pare să-și fi epuizat rolul de angelic atotinventiv Inchizitor al Absurdului.